

**Rettighedsbaseret Forvaltningssystem og
Småfiskeri i EU:
Menneskerettigheder vs. ejendomsrettigheder**

En LIFE holdningserklæring om ITQ'er

December 2016

Resumé

Dette rapport beskriver holdningen LIFE har om individuelle omsættelige kvoter (ITQ'er). Den fælles fiskeripolitik (CFP) åbner mulighed for, at EU medlemsstater (MS) kan etablere ordninger for omsættelige fiskerirettigheder, og indførelse af forbud mod genudsmidning har genoplivet debatten om at indføre sådanne rettigheder. ITQ'er har forårsaget endeløse kontroverser for kystnært og småfiskeri (SSCF), og det er vigtigt, at vi konfronterer og undersøger denne strategi for fordeling af fiskerirettigheder i betragtning af risikoen for, at de kan gøre et comeback i EU. ITQ'er ofte blevet indført med det erklærede formål at reducere overkapacitet og øge økonomisk effektivitet, men den manglende retfærdighed sammen med andre menneskerettighedsaspekter (civile og politiske, sociale, økonomiske og kulturelle) af fiskersamfundene, har betydet at ITQ'er har stillet SSCF dårligt og skadet deres evne til at nyde deres menneskerettigheder. I denne sammenhæng, og i betragtning af de omfattende, lokalt betydelige økonomiske, kulturelle, sociale og miljømæssige fordele ved SSCF, er det vigtigt at analysere enhver medlemsstats forslag om at indføre ITQ'er mod både tilsigtede og utilsigtede skadevirkninger, der måtte opstå med hensyn til SSCF og sikre at bestemmelser, der afbøder sådanne skadelige konsekvenser, er medtaget i ethvert initiativ.

Der er mange påstande om fordelene ved at anvende klart definerede individuelle rettigheder (såsom ITQ'er) til fiskeri, og det er formålet med dette oplæg til at afmystificere denne problematik: ved klart at definere, hvad der menes med ITQ'er; at vurdere de påstande der støtter dem; at give et klart regelsæt for udformningen, hvis ITQ'er skal genindføres; og at foreslå alternativer til ITQ'er, der ville være forenelig med en bæredygtig SSCF sektor.

Hvor de er blevet pålagt rundt om i verden har erfaringer været overensstemmende: ITQ'er har ført til tab af beskæftigelse, koncentration af ejerskab, og øgede sociale og økonomiske omkostninger for SSCF. Af disse årsager, og mange andre nedenauførte, modsætter LIFE sig indførelsen af ITQ'er. I denne rapport konkluderer vi, at mange eller alle af de påståede fordele ved ITQ'er er hypotetiske, falske, ideologisk motiverede, eller overdrevne. ITQ'er forbedrer ikke bæredygtighed og forvaltning, og forbedrer kun effektiviteten i en snæver økonomisk forstand, der ikke tager hensyn til den bredere sociale og kulturelle værdi af kystfiskeri. Et centralt formål med denne rapport er også at fremhæve de virkninger, ITQ-ordninger har haft på SSCF fiskere rundt omkring i verden, at henvise til disse resultater, og at kæde disse negative resultater sammen med målsætningen for forvaltningen af fiskeriet i Europa, især artikel 17 i den fælles fiskeripolitik, som foreslår inddragelse af sociale og miljømæssige kriterier i fordelingen af fiskerimuligheder, såsom kvoter i fravær af omsættelige fiskerirettigheder.

Kontekst

Obligatorisk omsættelige fiskekvoteandele (TFC), blev oprindeligt foreslået af Kommissionen i løbet af den sidste reform af den fælles fiskeripolitik. Deres forslag blev dog afvist af medlemsstaterne (MS), der også afviste idéen om differentierede foranstaltninger for industrielt og småfiskeri. Forslaget til indførelse af passende beskyttelsesforanstaltninger i en sådan obligatorisk TFC-ordning for at sikre at industrien handlede ansvarligt, blev også afvist.

Som følge heraf, har den reformerede fælles fiskeripolitik ladet muligheden være åben, for MS at indføre ordninger for omsættelige fiskerirettigheder, uden at definere de nødvendige

beskyttelsesforanstaltninger til at sikre en ansvarlig adfærd af industrien, eller beskytte småfiskeri fra de skadelige virkninger af ITQ'er. For eksempel, i præamblen (punkt 42) hedder det, at MS "bør være i stand til at indføre en ordning med omsættelige fiskekvoteandele", og definerer TFC som "opsigelig brugsret... som indehaveren kan overdrage". Artikel 16 og 17, som kræver at Kommissionen underrettes om tildelingsordninger for fiskerimuligheder, og for gennemskuelige objektive kriterier, der skal bruges til at fordele fiskerimuligheder, er underordnet i forhold til brugen af TFC.

Selvom ITQ'er, ligesom TFC kan være med opsigelige brugsrettigheder i princippet, kan det være vanskeligt at håndhæve i praksis. Enhver regerings forsøg på at tilbagekalde sådanne omsættelige rettigheder ville højst sandsynligt stå over for en retssag og potentielt enormt erstatningskrav.

Denne tydelige modsigelse mellem artikel 16 og 17 er mindre end nyttig, og bør ses i lyset af de tiltagende beviser om, at indførelse af, hvad der svarer til gratis at bortgive en offentlig ressource, har negative konsekvenser for både små og store fiskere såvel som ofte sårbare kystsamfund.

Det er derfor med nogen bekymring at LIFE ser, at den svenske regering foreslår at indføre et ITQ-system fra 1. januar 2017 for Østersøens og Nordsøens bundfiskeri. Det forlyder, at kystfiskeri af mindre omfang i Østersøen skal undtages, og at foranstaltninger vil blive medtaget for at beskytte dette. Men meget afhænger af, hvorvidt der er en ligelig fordeling af kvoter mellem flådesegmenter fra starten.

Introduktion til rettighedsbaseret fiskeriforvaltning

Rettighedsbaseret fiskeriforvaltning (RBM) er et værktøj for fiskeriforvaltning. RBM bevilger en sikret ret til en bestemt fangstmængde, at bruge en bestemt mængde af fiskeriindsatsen eller at få adgang til bestemte fiskepladser, som regel for at beskæftige sig med overkapacitet og/eller overfiskeri inden for fiskeriet. Nogle RBM-ordninger giver rettighedsindehaveren en fast kvote af en bestemt fiskebestand og mulighed for at sælge, handle eller udleje denne ret til andre. RBM-metoder som individuelle omsættelige kvoter får ofte ros for, med succes at reducere kapaciteten og at nå andre forvaltningsmål på trods af samtidig indførelse af videnskabelige fangstkvoter, samt bedre og mere effektiv regulering og håndhævelse af disse succeser. Denne sammenflydning fører ofte til, at forkerte konklusioner bliver truffet, ofte af særinteresser, som fokuserer på indførelsen af ejerskab til en given ressource, i stedet for effektiv forvaltning og regulering.

Med risiko for ringe eller negative resultater fra RBM-ordninger, og specielt, men ikke nødvendigvis udelukkende for småfiskeriet og det bredere samfund, skal de anvendes med stor forsigtighed. Der er vigtige kompromiser i enhver RBM-ordning, derfor er en korrekt udformning, der understøtter SSCF som beskrevet senere i denne rapport, absolut nødvendigt der, hvor RBM udgør det effektive grundlag for fiskeriforvaltning.

På grundlag af ovenstående, afviser LIFE brugen af RBM-ordninger, der ikke omfatter specifikke beskyttelsesforanstaltninger for småfiskeri. LIFE foretrækker en menneskerettighedsbaseret tilgang til forvaltning af fiskeriet, i modsætning til en tilgang baseret på ejendomsrettigheder. Indarbejdelse af menneskerettighedsprincipper i fiskeriforvaltningen gør, at de negative resultater af privatisering af ressourcer ikke kun undgås, men også giver et langt mere retfærdigt og mere rimelig løsning, ikke mindst med hensyn til SSCF-samfund, som alt for ofte er marginaliserede i forvaltningen af fiskeriet og den politiske beslutningsproces.

En oversigt over RBM-ordninger herunder ITQ'er

Individuelle omsættelige rettigheder er en form for RBM, men det er ikke den eneste mulighed. Nedenfor giver vi et overblik over andre former for RBM.

Individuelle kvoter (IQ) – IQ'er er forbundet med fartøjslicenser eller fartøjsejerskab, og generelt tildeles på grundlag af tidligere resultater. IQ'er overdrages afhængigt eller uafhængigt af fartøjet eller licensen (dvs. at hvis IQ'er overhovedet overføres, er det som regel i forbindelse med salg eller skrotning af fartøjet). Kvotetudveksling mellem producentorganisationerne (PO) er tilladt i EU, og der kan være uformelle, uregulerede IQ-markeder (såsom i Storbritannien).

Fangstaktier – stort set en anden form for individuelle kvoter, hvor fiskerne får en langsigtet og eksklusiv andel af de disponible fiskerimuligheder eller TAC. Fangstaktier kan laves på forskellige niveauer (EU, organisation, virksomhed, individuel) og kan give ret til en bestemt fangstvolumen, størrelse af indsats, eller som en del af et område (Se TURF nedenfor). De fleste fangstaktieordninger bruger individuelle kvoter (IQ) eller individuelle omsættelige kvoter (ITQ'er). De fleste medlemsstater har i øjeblikket fangstaktie-ordninger, selv om de ikke beskrives som sådan.

Fællesskabets kvoter (CQ) – Det samme som individuelle kvoter, men tildelt en fiskergruppe (fiskeri association, PO eller havn). Det er op til den kollektive enhed, hvordan kvoterne bliver tildelt og brugt af dens medlemmer, samt at sikre overensstemmelse med den tildelte fangstvolumen, omend denne form for tildeling ofte overvåges af regeringens kvoteforvaltere.

Individuel indsats kvote (IEQ) - når enkelte fiskere modtager en langsigtet indsatsandel (dette kan være i form af HP, kws, antal af net / line, antallet af havdage eller en blanding heraf) kan de betragtes som en form for RBM, hvis de giver fiskerne en årlig godtgørelse for indsats (kapacitet x fiskedage). Disse rettigheder kan i nogle tilfælde overdrages (ITEQ).

Territoriale brugsrettigheder for fiskeriet (TURF) – TURF'er er brugsrettigheder, der kommer i form af et defineret område / geografiske område, der er tildelt eller anmeldt af en brugsgruppe (fiskersamfund, firma, organisation, gruppe fartøjsejere osv.). TURF'er giver eksklusiv adgang til fangst af fisk eller skaldyr inden for dette område til en defineret gruppe af fiskere. TURF'er betragtes som en form for RBM, fordi fiskere har en langsigtet eneret til at få adgang til fiskeriet. TURF er fysisk, geografisk og ikke-omsættelig; de kan også være tids- eller sæsonbestemte.

Begrænset licensering (BL) - BL begrænser antallet af fartøjer i fiskeriet, og anvendes normalt i forbindelse med teknisk og indsats kontrol af kapacitet, redskabstyper, lastrumstørrelse og fangstmål inden for licensbetingelserne.

Individuelle omsættelige kvoter (ITQ'er) – ITQ'er er endnu en anden form for IQ eller 'fangstaktie', hvor fiskerne får adgang til **individuel og eksklusiv brugsret/aktie** til et fiskeområde (f.eks. fangstkvoter) der kan **handles** (sælges eller lejes). Historisk set har den oprindelige fordeling af ITQ'er været baseret på kvalificerende fartøjers tidligere resultater. Ligesom IQ'er er ITQ'er i princippet opsigelig af staten, selvom det kan være vanskeligt i praksis, og de kan tildeles i relativt lange perioder, eller endda på ubestemt tid. På grund af deres langsigtede fordeling og omsættelighed, kan ITQ'er ses som en slags privatisering af fiskerirettigheder [og anses næsten udelukkende sådan af de begunstigede]. Regeringernes mulighed for at opsiges ITQ'er kan også blive udfordret af ITQ-indehavere og af banker, der kan betragte dem som privat ejendomsret.

Påvirkningen af ITQ'er på mindre kystfiskerier (SSCF)

ITQ-ordninger er som regel indført i en situation med overkapacitet, ved et kapløb-til-fiskeri eller dårlige økonomiske resultater. Økonomiske målsætninger gør flåden mere konkurrencedygtig og afbalanceret i forhold til disponible fiskerimuligheder, ensbetydende med at sociale målsætninger er ofte en eftertanke. Effekten af ITQ'er på SSCF skal ses i denne sammenhæng.

En ITQ-ordning pålægger markedsincitament for fiskere som konkurrerende producenter. Mere rentable fiskere bruger deres kapital til udvidelse ved at købe flere kvoter og urentable fiskere sælger deres (og opgiver eventuelt fiskeriet eller skifter til ikke-kvoterede arter).

ITQ'er har følgende virkninger på SSCF:

- **Øgede omkostninger ved at opnå fiskerirettigheder lægger pres på SSCF** - Fiskere uden tilstrækkelige kvoter til at matche deres fiskeri er nødt til at købe eller lease kvoter, men at købe er ofte ikke en mulighed for SSCF (lavere kapital og dårligere mulighed for finansiering). Udgifter til leasing er ofte uoverkommelige og ITQ kan også resultere i større administrative omkostninger for fiskerne.
- **Konsolidering af kvoter ved store aktører finder sted** - Store aktører køber ekstra kvoter, mens andre sælger deres, hvilket øger kvotekonzentration og ulighed. Nylige undersøgelser vedrørende kvoteejerskab i Island, New Zealand og Malta bekræfter denne påstand. Derudover køber de store aktører undertiden kvoter som en måde, hvorpå de kan reducere deres skatteforpligtelser.
- **'Skrottet fartøj-skipper' / 'Kvote baroner' / 'Havets konger' opstår** - Nogle af dem, der har ITQ'er beslutter at forlade branchen og få en indkomst ved udlejning af deres kvoter og da kvoterne er blevet kommercialiseret, ser nogle det som en investeringsmulighed - en lukrativ mulighed for kvoteindehavere, men dyrt for SSCF og andre fiskere, der er afhængige af leasing. Denne praksis skaber også en kløft mellem ejerskabet af ressourcen og dem, der fisker ressourcen og er tilsluttet et kystsamfund.
- **Vertikal integration og sammenlægning af fiskerivirksomheder finder sted** - Virksomheder ansøres til sammenlægning og integrerer for at samle deres kvoter. Dette samler magten over markedet blandt store aktører og reducerer muligheden til SSCF.
- **Øget barriere for nytilkomne** - ud over licens- og fartøjsomkostninger, bliver nye fiskere i de fleste tilfælde nødt til at købe eller leje kvoter. Dette gør det sværere for nye fiskere at slutte sig til SSCF flåden.
[NB: de sidste to punkter ovenfor øger efterspørgslen og dermed omkostningerne ved leasing eller køb af kvoter. Dette har været og vil fortsat blive forværret ved indførelsen af landingsforpligtelsen og ved behovet for, at fiskere skal have tilstrækkelige kvoter til ikke kun at omfatte målarter, men også bifangster, der kan "kvæle" fiskeriindsatsen].

Disse virkninger fører ofte til sekundære utilsigtede ændringer:

- **Småfiskere er blevet mere og mere afhængige af ikke-kvoterede arter** - Når leasing eller køb af kvoter bliver for dyrt, bliver SSCF begrænset til ikke-kvoterede arter¹⁴, som koncentrerer indsatsen og kan lægge ekstra pres på arter med mangelfulde oplysninger om bestanden. Det kan også forårsage overflod på markedet og dertil en svækkelse af priserne på fisk.
- **Mange småfiskere forlader industrien** - Kapacitetsnedskæring er et klart resultat af ITQ-ordninger, men SSCF er uforholdsmæssigt hårdt ramt.

- **Mindre havne lukker og landinger er koncentreret på større havne** - Mens fiskerirettigheder bliver koncentreret og småfiskere forlader branchen, bliver mange små havne urentable, hvilket påvirker de mindre kystsamfund, hvor fiskeri er den primære økonomiske aktivitet. Når først havnenes infrastruktur er væk, kommer havnene ikke tilbage igen.
- **Negative sociale og miljømæssige eksternaliteter kan blive forstærket** – ITQ'er (og økonomisk effektivitet) er blinde for både den sociale indvirkning for kystsamfund og de miljømæssige konsekvenser ved at bevæge sig hen imod mere destruktive værktøjer. Hele samfund går tabt, eftersom kvoter bliver konsolideret andetsteds.

På grund af disse konsekvenser for SSCF, foreslår vi anvendelse af **alternativer til ITQ'er** for småfiskeri, hvor kvoten er holdt i nationalt ejerskab; kvoten for SSCF er samlet og denne pulje er øremærket med bestemmelser, der skal lette den fremtidige adgang for unge fiskere til fiskeriet; disse kvoter bør ikke kunne overføres og den oprindelige fordeling bør være baseret på kriterier i overensstemmelse med artikel 17 i den fælles fiskeripolitik.

Gode designfunktioner i ordninger for rettighedsbaseret forvaltning (RBM)

Hvis RBM anvendes, skal det udformes meget omhyggeligt for at sikre beskyttelsen af SSCF-rettigheder. Det er en absolut nødvendighed, at der er repræsentation af SSCF på alle stadier i designprocessen, hvis systemet skal skabe retfærdige resultater for fiskere og kystsamfund.

I særdeleshed, påpeger vi, at de følgende funktioner bør blive integreret i enhver RBM-ordning:

- **Offentlig kontrol:** Selv om kvoterne kan være et langsigtet og sikkert privilegium, skal det ultimative ejerskab beholdes af medlemsstaten, som har en reel mulighed for at tilbagekalde det under visse omstændigheder og uden compensation. Tidsmæssige bestemmelser eller tidsbestemte kontraktbestemmelser skal inkluderes fra begyndelsen.
- **Retfærdig førstegangstildeling:** SSCF har en ulempe fra begyndelsen ved urimelig kvotefordeling, hvis de ikke var juridisk forpligtet til at gemme tidligere resultater, eller hvis referenceperioden for fangstresultaterne er foretaget i perioder, som sætter dem i en ugunstig situation. Omfordeling af kvoter er nødvendig for at ændre den historiske fejl.
- **En separat kontrolleret SSCF-kvotepulje:** For at opnå bredere sociale og miljømæssige mål, skal en passende andel af den nationale kvote afsættes til SSCF, fordelt ved hjælp af resultatorienterede kriterier (fælles fiskeripolitik artikel 17) og muliggør adgang for nyttilkomne i fiskeriet.

Og i særdeleshed for ITQ-ordninger:

- **Restriktioner af ejerskab og koncentration skal medtages:** Kun aktive fiskere bør kunne have kvoter med grænser for mængden af kvoter, som et enkelt individ eller virksomhed kan have. Kvoteejerskab skal være begrænset for at forhindre fremkomsten af 'skrottet fartøj skipper' eller 'kvote baroner'.
- **Krav om separate markeder for separate flåder:** Kvoter bør være øremærket eller helt separat gives til SSCF. Dette skal forhindre, at kvoter forsvinder fra SSCF og deres koncentration ved andre aktører, på bekostning af små kystfiskerisamfund.

Konklusioner

Opfordring til implementering af ITQ'er i nogle EU-medlemsstater tager ikke tilstrækkeligt hensyn til de urimelige påvirkninger, som ITQ'er har. Beviser fra talrige undersøgelser viser en række negative konsekvenser forbundet med ITQ'er, især for SSCF.

- ITQ'er besværliggør ofte adgangen til fiskeriet for SSCF, især når deres oprindelige kvote har været restriktiv; ITQ'er forhindrer også adgang for nyttilkomne; resulterer i koncentration af rigdom og indflydelse, samt ulighed og sociale skel inden for fiskersamfundene.
- Det er tvivlsomt, hvorvidt effektivitetsforbedringer og reduktion af kapaciteten bedst kan opnås gennem reducere af SSCF fiskere. SSCF har generelt en meget lav kapacitet og fanger en meget lille procentdel af den nationale kvote.
- ITQ'er kan negativt påvirke SSCF ved at koncentrere fiskeriaktiviteter til større fiskerihavne.
- ITQ'er kommer med store risici, især når de er dårligt udformet (eller lavet som standard eller deregulering – f.eks. som i Storbritannien).
- ITQ'er er et system baseret på en økonomisk logik, der ikke tager hensyn til bredere påvirkninger og forskellige former for værdi. Det er disse bredere former for værdi, som SSCF (ud over madforsyning) giver til kystsamfund.
- Det er rigtigt, at ITQ-ordninger kan variere meget i praksis og i mange tilfælde indeholder sikkerhedsforanstaltninger for at afbøde nogle af deres negative virkninger. Trods disse beskyttelsesforanstaltninger, er det sjældent at finde en ITQ-ordning, der ikke har givet seriøse ulemper for SSCF, eller hvor beskyttelsesforanstaltninger er blevet udhulet over tiden.
- ITQ'er underminerer SSCF-rettigheder og vedligeholdelse af fiskeriet og den ikke-fiskeri relaterede beskæftigelse, viden, færdigheder og tradition i små kystsamfund.

LIFE holdningserklæring om ITQ'er

LIFE (fiskere med lav miljøpåvirkning i Europa) afviser individuelle omsættelige kvoter (ITQ'er) som en integreret del af EU 's fiskeripolitikker og forvaltning, på grund af den uforholdsmæssigt negative indvirkning på små kystfiskere og fiskersamfundene.

Alternative former for tildeling af fiskerimuligheder kan give sociale, miljømæssige og økonomiske fordele, uden at risikere overlevelsen af småfiskeriet og den bredere værdi de yder til samfundet.

Mulige alternativer: kvotepulje i SSCF producentorganisationer, fiskeres andelselskaber eller andre kollektive former for organisation, der kan give den nødvendige sikkerhed og lige adgang til kvoter for medlemmerne; afsætte en del af den nationale kvote til omfordeling efter sociale, miljømæssige og økonomiske kriterier (i overensstemmelse med artikel 17 i fælles fiskeripolitik). Medlemsstaterne kan derefter sikre, at SSCF overlever og trives i overensstemmelse med målsætningerne i den fælles fiskeripolitik (artikel 2.1, 2.5.f), 2.5. i)); denne kvotepulje, der holdes kollektivt med de dertil korrekte fordelingskriterier, kan også bruges til at sikre ny aktører til SSCF, sikre en fremtid for unge fiskere og SSCF; en kvotepulje bør også indføres for særlige bevillinger for at bevare en forskelligartet og bæredygtig SSCF flåde.

Det er vigtigt, at kvotetildeling er baseret på kriterier (artikel 17 i fælles Fiskeripolitik) og ikke kun på undertiden tvivlsomme fangstresultater. Prioritering af miljømæssige og sociale kriterier over fangstresultater betyder også et skift i retning af lavere påvirkning og højere værdi af Fællesskabets fiskeri.

Allervigtigst - fisk bør forblive en offentlig ressource, og adgang til fiskebestandene bør styres og reguleres af regeringen. Privatisering af adgangsretten til fiskeriressourcer er uacceptabel, og ikke i overensstemmelse med den offentlige interesse, vores medlemmers eller kystsamfundenes interesser.

Hvis ITQ'er bliver pålagt os, kræver vi: at tilstrækkelige garantier bliver givet for at sikre, at kun aktive fiskere kan have ITQ'er; at der bliver fastsat grænser for koncentrationen af ITQ'er; at tilstrækkelige og retfærdige mængder af ikke-omsættelige kvoter bliver øremærket til småfiskere, hvoraf en andel bliver reserveret til at sikre, at unge fiskere kan komme ind i industrien.

ITQ orienteringsark for LIFE medlemmer

Påståede fordele ved ITQ

- **Effektivitet** – Normalt tager en snæver definition af økonomisk eller teknisk effektivitet ikke højde for eksterne omkostninger (såsom miljøpåvirkning). Økonomisk effektivitet kan give større økologiske konsekvenser og modarbejde fremgang af den lokale beskæftigelse.
- **Rentabilitet** – ITQ'er forbedrer normalt rentabiliteten for fartøjer, der forbliver i flåden, men konsoliderede kvoter vil få mange fiskere til at forlade industrien, og for fartøjsejere og nyttilkomne, der skal lease kvoter kan det blive uoverkommelig dyrt. En anden negativ virkning af ITQ'er er tendensen til, at aktørerne bliver større og deres fokus på økonomisk effektivitet og brug af besætninger fra udviklingslande og andre ikke-EU lande er på bekostning af arbejdsmarkedsstandarder og den lokale beskæftigelse.
- **Forbedret forvaltning** – Ikke bevist. Ofte forvekslet, når en TAC er baseret på grundige undersøgelser og håndhævelse, som er de virkelige determinanter for bæredygtigt fiskeri.
- **Bæredygtighed (selektivitet/genudsmidning)** – ingen afgørende beviser. ITQ'er kan resultere i høj frasortering og/eller underrapportering.
- **Kapacitetsreduktion** – Ja, men det er et løsning med kompromisser. Kapacitetsreduktion har en uforholdsmæssig stor indflydelse på SSCF, med deraf betydelige negative sociale og økonomiske påvirkninger for kystsamfundene.
- **Vind/vind-situation** - Tvivlsomme miljømæssige fordele. Økonomiske fordele kan have negative konsekvenser for andre samfundsgrupper. Den sociale dimension ved bæredygtighed bør ikke blive overset. Ulighed kan øges hvis SSCF har begrænset adgang til finansiering og deres kapital og løbende omkostninger stiger (til køb eller leje af kvote), hvilket stiller dem dårligt i forhold til større aktører eller virksomheder.
- **Bedre planlægning** – Dette er muligt uden en ITQ-ordning.
- **Bare resultater** - markeder er ikke uden værdi. Der er også eksternaliteter og markedssvigt ved ubalance af magt og rigdom.

Påvirkningen af ITQ'er på småfiskeriet

En ITQ-ordning pålægger markedsincitament for fiskere som konkurrerende producenter. De mest rentable fiskere kan bruge deres overskud til at udvide deres aktiviteter ved at købe flere kvoter, mens urentable fiskere tvinges til at sælge deres. Aktører og eksterne investorer kan akkumulere ITQ'er og lease kvoter til fiskere, der ikke selv har råd til at købe kvoter.

Disse ændringer har følgende konsekvenser:

- Øgede omkostninger ved at opnå fiskerirettigheder sætter pres på den finansielle og driftsmæssige sikkerhed hos SSCF med finansielle (herunder af konkurs), sundheds- og sikkerhedsrisici. Kvotekonsolidering af større aktører resulterer i magtubalancer
- 'Skrottet fartøj-skipper' og 'Kvote baroner' giver ulighed i fiskeindustrien og øger omkostningerne for dem, der er nødt til at købe eller lease kvoter.
- Vertikal integration og sammenlægning af fiskerivirksomheder skaber magtubalancer
- Øget adgangsbarrierer for nye fiskere betyder, at den aktuelle aldersprofil for industrien er stigende

Disse påvirkninger fører ofte til følgende sekundære ændringer:

- Småfiskere tvinges til at koncentrere sig om ikke-kvoterede arter, som kan føre til overfiskeri, og kan forårsage faldende fiskepriser når markeder bliver oversvømmet af navnlig ikke-TAC landinger
- Et uforholdsmæssigt stort antal af småfiskere forlader branchen af økonomiske grunde, primært opstået af ulig fordeling og manglende adgang, selv om deres fiskeri er bæredygtigt og har en lav miljøpåvirkning
- Mindre havne lukker og landinger bliver koncentreret på større havne, hvilket har en indvirkning på kyst- og lokalsamfund.
- Negative sociale og miljømæssige konsekvenser kan forøges.

Konklusion

ITQ'er er et system baseret på en økonomisk logik, der ikke tager hensyn til bredere påvirkninger og forskellige former for værdi. De gør adgang til fiskeriet vanskeligere for småfiskere, forhindrer adgang for nye fiskere, resulterer i økonomisk konsolidering og giver ulighed og negativ påvirkning på små kystsamfund.